

opusdei.org

Prelatens brev (oktober 2012)

I brevet för oktober månad betraktar Opus Deis prelat stunden för Verkets grundande och S:t Josemarías kanonisering.

2012-10-09

Mina kära: må Jesus bevara mina döttrar och söner!

Under denna månad kommer vi att minnas en del årsdagar, en del milstolpar i Opus Deis historia, vilken verkligen är ***en historia över***

Guds barmhärtighetsgärningar ,
som den helige Josemaría ofta sade.
Nu ligger denna historia i våra
händer.

Sedan den andra oktober 1928 har
Verket tagit alla sina steg lett av Gud
vår Faders försyn, med den helige
Andes kraft och i skydd av Jungfru
Maria. Vi som är den helige
Josemarías barn och dagligen
anstränger oss för att förvandla vårt
liv till en lovsång till den heliga
Treenigheten känner oss i dag drivna
att ropa tillsammans med honom:
Gratias tibi, Deus, gratias tibi! Vi vill
visa det med sinnet, med hjärtat,
med läpparna och i gärningar så
länge vi vandrar på denna jord. Visst
finns det årsdagar, som den imorgon,
då detta behov är ännu mer
trängande, men, som vår grundare
sade till Herren dagen före
femtioårsdagen av sin prästvigning:
***Det är inte ett krav bara för denna
dag, för den tid som uppfylls i***

morgon . Nej. Det är ett ständigt krav, ett tecken på övernaturligt liv, ett mänskligt och samtidigt gudomligt sätt att motsvara din Kärlek, som är gudomlig och mänsklig [1] .

Åttiofyra år har gått sedan denna *mirabilis dies* , sedan denna förunderliga dag. Det som vår Fader såg i det stilla rum där han bad efter att ha firat den heliga mässan är nu verklighet överallt, ett sken som leder otaliga människor över hela världen och lär dem att förvandla varje dags hederliga uppgifter till vägar som leder direkt till heligheten, vägar som Gud själv erbjuder män och kvinnor.

Gratias tibi, Deus, gratias tibi! Vi tackar Gud av hela hjärtat för hans oändliga godhet, och även för vår Faders heroiska trohet. ”Hans liv och hans budskap – förkunnade den salige Johannes Paulus II för tio år

sedan – har lärt en oändlig mängd troende, framför allt lekmän som hade mest olika yrken, att förvandla de vanligaste uppgifterna till bön, göra dem som en tjänst till andra och förvandla dem till en väg till helighet”. Därför, tillade denne store påve, ”kan man med rätta beskriva honom som *vardagslivets helgon*” [2] .

Detta högtidliga uttalande av Kristi ställföreträdare var Kyrkans avrundning för att beskriva helgonryktet som omgärdade vår älskade Fader redan i livet. Påven Pius XII hade påpekat det för några australiensiska biskopar när han talade till dem om vår Fader: ”Han är ett riktigt helgon, en man som Gud skickat till vår tid” [3] . Även Paulus VI ansåg honom vara en helig präst, vilket don Álvaro, med Påvens godkännande, berättade efter en audiens med honom 1976. Vid detta tillfälle sade Paulus VI att vår

grundare hade varit ”en av de människor som fått flest nådegåvor i Kyrkans historia och hade motsvarat dessa gåvor från Gud med störst generositet” [4] .

En månad innan kardinalen i Venedig blev vald till påve med namnet Johannes Paulus I, kommenterade han en mening av den helige Josemaría ur *Samtal* : ”Det ”mest vardagliga” är det arbete som vi måste göra varje dag; de ”glimtar av gudomlig strålgans som glimmar till” är det heliga liv som vi måste leva. Escrivá de Balaguer sade ständigt med Evangeliet: Kristus kräver inte lite godhet av oss, utan mycket godhet. Men han vill inte att vi når den genom utomordentliga gärningar, utan med vanliga gärningar. Sättet att utföra dessa gärningar är det som inte bör vara alldagligt.” [5]

Jag tar endast med några penseldrag som inramar den helige Josemarías personlighet, ett helgon som *inte längre enbart tillhör Verket*, som även Paulus VI sade, utan som är den universella Kyrkans arv. Hur glada blir vi väl inte när vi ser att vördnaden för vår Fader breder ut sig över hela världen bland personer i alla slags folkgrupper och livssituationer! Det är verkligen så att den ”i många länder har vunnit insteg i folkfromheten” [6]. Men vi kan inte glömma att det är vår uppgift att med vårt dagliga uppträdande påminna om vad Opus Dei är, och hur man bör försöka tjäna Kyrkan och människorna allt mer.

Hela vår tacksamhet till Gud, i känsla och i gärning, blir mer intensiv då vi kommer ihåg den tionde årsdagen av helgonförklaringen. Jag har många gånger uppmanat er att ha ett levande minne och brinnande hjärta

för det som hände den 6 oktober 2002 och återupptäcka att detta alltid är aktuellt. Denna dag, som har lämnat djupa spår i miljontals personer - detta är ingen överdrift - är särskilt lämplig för att på djupet betrakta kallelsen till helighet i livets vanliga situationer, som vi ju alla har fått, och be Herren genom den helige Josemarías förbön att han visar oss hur vi kan motsvara denna kallelse troget.

I vår Faders samtal med sina *Custodes* framträdde ofta hans stora förtröstan på sina döttrar och söner då och i alla kommande tider. Samtidigt lade han till att han inte upphörde att hela tiden be Herren om att de skulle ha en *nyckeltanke*, som varje kvinna och man i Opus Dei alltid skulle bevara i sitt hjärta: att vi inte gör något gott som är mer eller mindre viktigt, utan att Gud har försatt oss i en gudomlig plan av fullständig tjänst till Kyrkan och till

människorna. Han underströk att vi varje dag måste titta på Kristus ytterst noggrant, eftersom ju intensivare vi gör det, desto mer kommer vi att närma oss våra jämlingar och överallt väcka en stor och ojämeförlig glädje att leva av tro. Vår grundare uppehöll sig vid den apostoliska iver som brann i honom de första åren och alltid; när han nämligen såg att det fanns så många platser där folk inte brydde sig om tron, bad han himlen om att vi alltid skulle lyckas ta Guds vänskap med människan, person för person, till de mest olika platser.

För att backa upp denna *nyckeltanke*, kan vi dra nytta av några ord som kardinal Ratzinger sade dagen för helgonförklaringen där han underströk den helige Josemarías följsamhet gentemot Guds vilja. Den dåvarande prefekten för Troskongregationen gjorde några träffande beskrivningar av vår

Fader, på vilken han tillämpade en mening ur den heliga Skrift som säger att Moses talade med Gud *ansikte mot ansikte, som en människa talar till sin vän* . [7] ”Även om finkänsligheten döljer så många detaljer (...), tycker jag att man på Josemaría Escrivá helt och hållet kan tillämpa frasen 'ansikte mot ansikte, som en människa talar till sin vän', vilket öppnar världens dörrar så att Gud kan vara närvarande, verka och förvandla allt”. [8]

Den 6 oktober är också årsdagen av en annan händelse i Opus Deis historia, eftersom vår Fader under en andlig reträtt 1932 började anropa ärkeänglarna Mikael, Gabriel och Rafael och apostlarna Petrus, Paulus och Johannes som Verkets skyddspatroner och betraktade dem sedan dess som skyddspatroner för Opus Deis olika apostoliska områden. Det gav mig stor glädje och gör det fortfarande att denna årstag

sammanföll med helgonförklaringen av vår Fader. Det verkar som om Herren återigen ville visa oss att vi alltid bör gå på de stigar som vår grundare öppnade upp med full trohet till Guds vilja, utan att på någon punkt avlägsna oss från den väg som han pekade på med sin lära och sitt heliga liv. I dag kan vi fråga oss hur vår efterföljelse av Kristus är i denna ***lilla del av Kyrkan*** som Opus Dei utgör. Anstränger vi oss dagligen för att följa i den helige Josemarías fotspår? Vänder vi oss ofta till våra heliga skyddspatroner och till skyddsänglarna? Vänder vi oss med tro till deras förbön för att vidareutveckla de olika apostoliska verksamheterna?

Dagen efter denna, den 7 oktober, invigs en ny ordinarie biskopssynod runt temat den nya evangeliseringen. Stöd deras uppgifter med bön och uppoffring, offra ert arbete och var

särskilt nära Påven och herdarna i gemenskap med honom.

Lite innan, den 4 oktober, planerar Påven att göra en vallfärd till helgedomen i Loreto. Låt oss slå honom följe och be om den heliga jungfru Marias förbön för utgången av denna synod och Trons år, som invigs den 11 oktober. För några dagar sedan skickade jag ett långt brev och föreslog konkreta sätt att delta i året. Därför säger jag inget mer om det här. Jag vill bara insistera på att vi bör leva dessa månader mycket nära vår moder, jungfru Maria, och söka skydd hos henne. Låt oss inte glömma bort att just den 11 oktober 1943, den dag då Marias gudomliga moderskap firades, fick Verket sitt *nihil obstat*, det första godkännande från den Heliga stolen.

I slutet av september åkte jag till Zürich och därifrån till Einsiedeln, en

mariansk plats som vår Fader och vår älskade don Álvaro åkte till vid så många tillfällen. År 1956 firades en generalkongress där, i vilken man bestämde att flytta generalrådet till Rom. Vi bad jungfru Maria att leda alla steg i hela Verket.

Inför detta nya år i Opus Deis historia ber jag er enträget att förnya er apostoliska iver varje dag. Låt oss kasta oss ut med optimism för att så Kristi lära i vår omgivning, bland de personer som vi umgås med mer eller mindre direkt och över hela världen, med iver att sprida den katolska tron och Verkets anda överallt, på de platser där vi redan har etablerat vårt arbete och på många andra platser!

Påvens appell i det apostoliska brevet *Porta fidei* bör leda till att denna tid blir en särskild tid som präglar alla Guds barns liv genom att vår önskan att bli heliga stärks och genom att det

apostoliska arbete som Herren vill skall göras utbreder sig. Jag föreslår att ni anförtror dessa böneämnen åt den salige Johannes Paulus II, vars liturgiska minne firas den 22 oktober.

Med all sin tillgivenhet välsignar er
er Fader

+ Javier

Rom den 1 oktober 2012

[1] S:t Josemaría, Anteckningar tagna under hans personliga bön, 27/3 1975.

[2] Salige Johannes Paulus II, *Litterae decretales* för helgonförklaringen av den salige Josemaría Escrivá de Balaguer, 6/10 2002.

[3] Vittnesbörd av Msgr Thomas Muldoon, hjälpbiskop i Sidney, 21/10 1975 (jfr Flavio Capucci, "Josemaría

Escrivá, santo”. Madrid , Rialp, 2009, s. 52.

[4] Vittnesbörd av Guds tjänare Álvaro del Portillo, 5/3 1976-19/6 1978 (jfr *cit* . s 53).

[5] Kardinal Albino Luciani, artikel i ”Il Gazzettino”, Venedig, 25/7 1978 (jfr *cit* . s 48-49).

[6] Kongregationen för helgonförklaringsprocesser, Dekret om det heroiska utövandet av dygderna, 9/4 1990.

[7] 2 Mos 33:11.

[8] Kardinal Josef Ratzinger, ”Dejar obrar a Dios”, artikel publicerad i ”L’Osservatore Romano”, 6/10 2002 (jfr *cit*. s 154).

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
prelatens-brev-oktober-2012/](https://opusdei.org/sv-se/article/prelatens-brev-oktober-2012/)
(2026-03-20)